

SAGLIERO 11

Бюлетень Салезіянської Місіонерської Анімації

Видання Місіонерського Департаменту для Салезіянських спільнот і друзів Салезіянських місій

Ж Живучи вірою цей 2018, ми дивимося на 2019, рік, в якому ми у жовтні будемо відзначати позачерговий місіонерський місяць з нагоди сторіччя апостольського послання Папи Бенедикта XV «*Maximum Illud*». В контексті безпосередньо після війни (1919) Папа дає змогу відчути всій Церкві, що це трагічний період історії і, в той же час, це період надій, дуже сприятливий час для проповідання всім Христа. Пам'ять про «люті переслідування» перших століть християнства, - каже Папа Бенедикт XV, - також змушує нас дивитися реалістично і відповідально в цей час, позначений явними ознаками опозиції і неприйняття Євангельського світла. Аналогічність з нашим часом більш ніж очевидна. "Третя світова війна шматками", - часто повторює Папа Франциск. Це не є час скарг, але багатого і щедрого посіву. Ми, салезіяни, покликані «стежити за рухом історії», не впадати у відчай через труднощі й тому, що ми проповідували Добру Новину, будемо завжди радісні (Салезіянські конституції 19 і 17).

Гарної всім Вам місії!

**о. Гільермо Базаньєс, СДБ,
Радник у справах місії**

J. Basanjes

Місіонерський проект Європи "рухатися" із захопленням

«П «Подорожній, не існує шляху: шлях твориться при ходьбі», - ось так поетично говорить вірш Антоніо Мачадо. Він дуже чітко вказує, що життя і місії часом є непередбачуваним шляхом, який формує того, хто його творить. Молоді салезіянські місіонери, які розпочали пригоду проекту «Європа», зробили цей досвід конкретно, пройшовши разом "Camino de Santiago".

Впродовж 11-18 лютого молоді салезіяни Індії, В'єтнаму, Східного Тимору, Індонезії, Перу, Польщі, Конго, Замбії, Нігерії і Гватемали, які є місіонерами у Франції, Бельгії, Голландії, Ірландії, Великобританії, Угорщині, Косово, Австрії, Болгарії та Італії, здійснили паломництво в Сантьяго-де-Компостела.

Подорож була парадигмою місії в Європі. Було непросто у лютому зіткнутися з холодом, вітром, снігом і навіть постійним дощем у зеленій Галіції так само, як нелегким є шлях євангелізації між холодними та байдужими вітрами європейського секуляризму. Але досвід прощі дав надію на досягнення мети, допоміг створити спільноту серед 38 місіонерів на старому континенті, дав силу і допоміг учасникам зростати у салезіянському і місіонерському виборі.

Святий апостол Яків, один з вибраних Господом, допоміг нам зміцнитися в покликанні учнів-місіонерів, щоб очистити нашу євангельську мотивацію і проявити нашу відкритість навіть до мучеництва через «Його ім'я», яким він сам жив і свідчив.

Таку зустріч з молодими місіонерами в Європі проводять кожні два роки. На цих зустрічах оцінюється пройдений шлях та аналізуються виклики. Шлях, який здійснює Салезіянська Конгрегація в різних країнах Європи, справді має плоди життя та надії. У цьому місці Папа Іван Павло II сказав ці відомі слова: «Єпископ Рима і Пастир Вселенської Церкви звертаюся з любов'ю до тебе, антична Європо, знайди себе знову! Будь сама собою, віднайди твоє походження. Оживи твоє коріння. Повернися, щоб жити справжніми цінностями, які зробили твою історію славною, а присутність плідною на інших континентах. Відбудуй свою духовну єдність в атмосфері повноти поваги до різних релігій. Ти все ще можеш бути маяком цивілізації та стимулом прогресу для світу".

РАДІСТЬ ПЕРЕДАВАТИ ХАРИЗМУ СВ. ІВАНА БОСКО

Думаю, моє місіонерське покликання народилося одночасно з моїм салесянським покликанням. Я зростав в дуже бідному районі Севільї, де, в період мого дитинства, була заснована дуже молода салесянська спільнота. Це присутність постала в епоху після II Ватиканського Собору: небагато осередків, свідчення евангельського та салесянського життя та матеріальна солідарність з найбіднішими. Моє дитинство і дитинство багатьох дітей та молоді з мого району преобразилися завдяки атмосфері ораторії, яка нас захопила і сформувала до радості, до життя в групах, виплекала прагнення любити Ісуса і служити іншим, особливо найбіднішим. Ця спільнота допомогла багатьом дітям, як і мені, продовжувати навчання. Салесяни вразили мене, тож, звичайно, я хотів бути подібним до них.

Моя готовність поїхати до Африки з самих початків моєї формації була спонтанною.

У моєму місіонерському житті були різні виклики. Я розповім вам про два з них. Першим викликом була хвороба. Моє "хрещення" малярією в республіці Того під час першого року місії, яка практично мене «вбила» і змусила терміново покинути країну. Ця ситуація майже розчарувала моє місіонерське життя *ad gentes*. Другий виклик це відкриття нової салесянської присутності в Уагадугу, столиці Буркіна-Фасо. Це була немовби моя черга пережити те, що у дитинстві мене вражало в салесянах. Без економічної підтримки, без інфраструктури, без власної обителі... і тільки з одним співбратом у спільноті. Основи нашого осередку та праці в Уагадугу полягали в організації спонтанної ораторії на вулицях, відвіданнях сімей, недільних Літургій під деревами.

Після двох років життя тут, проаналізувавши ситуацію, ми змогли представити проект для організації стабільного виховання та пасторальних потреб, дуже простих і практичних, для цих скромних дітей і молоді.

Одним із найбільш радісних моментів для мене як місіонера безсумнівно став початок нашої присутності в Уагадугу. Було важко, але, перш за все, це величезна радість знати і бачити, що ти передаєш власними словами, діями і рішеннями харизму, закладаючи основи праці святого Івана Боско. Разом з тим, це допомогло мені відчувати себе справжнім місіонером, живучи і працюючи на територіях першої евангелізації, з людьми, які спрагли Євангелія, в країні зі значною християнською присутністю.

Інша радість - роки прожиті в Малі. Це було 6 років феноменального відкриття країни, яка в основному є мусульманською та толерантною до інших релігій, особливо до християнства. Салесянська діяльність тут дуже цінується і Церкву поважають. Багато студентів і співбратів були справжніми "християнами за бажанням" і їх інтеграція в діяльність Салесян була дуже доброю. Для мене це було підставою для надії на співіснування релігій та праці Церкви й салесян в країнах з мусульманською більшістю.

Я залишаю одну думку для молоді. Думаю, що салесянське життя є варте того, щоб ним жити, і якщо ми це робимо з місіонерським духом радості, відкритості й любові до найбіднішої молоді, це наповнить все наше існування.

о. Антоніо ХЕРРЕРА, іспанський салесянський місіонер в Беніні (Західноафриканська Республіка)

Свідчення салесянської місіонерської святості

Отець П'єрлуїджі Камероні, СДБ, Генеральний постулятор в справах канонізації святих

Блаженний Альберто Марвеллі (1918-1946), вихованець салесянської ораторії в Ріміні. 21 березня відзначаємо 100-річчя від дня його народження. Блаженний Альберто нагадує нам, як у сім'ї та салесянській ораторії він зустрів своїх співбратів у Св. Дусі, які підготували землю і сіяли Боже Слово разом з ним, піклувалися про людське і християнське зростання. Ми маємо велику відповідальність. Щоб досягти цього, ми також повинні мати в наших серцях іскри святості, яка є притаманна шукачам Бога, що в єдності працюють для Царства Небесного.

За салесян Європи

Намірення Салесянської Місійності

Щоб перша проповідь Ісуса Христа мала місце на європейському континенті, так щоб Салесянська Родина в її мультикультурному та мультирелігійному контексті отримала дар розпізнавання в Дусі

Європа є прекрасним місцем для проведення мультикультурних та мультирелігійних зустрічей. Перед християнськими громадами постає виклик поважного діалогу та сміливої пропозиції про їхню християнську духовну спадщину. У діалозі та проповіді вони вірно виконують свою місію.

